

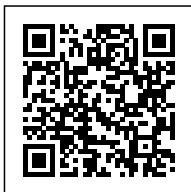
DEMENTIETAFEL OVERIJSSSEL GOED VAN START

Posted on 20 november 2014 by Margreet

Tijdens de eerste Dementietafel in Borne op 24 september, blijkt dat er veel behoefte is aan kennis over dementie bij mensen met een verstandelijke beperking. Zowel familieleden als hulpverleners geven aan met emoties en vragen te zitten door het veranderende gedrag van mensen.

Category: [Algemeen](#)

Zo, n vijftig mensen bezochten de eerste Dementietafel in Overijssel. Voor het merendeel hulpverleners, maar ook familieleden en mantelzorgers schoven aan tafel in de bibliotheek van het Kulturhus in Borne. Een goede plek om met elkaar van gedachten te wisselen over het thema 'samen omgaan met ouder worden en dementie bij mensen met een verstandelijke beperking. Het Kulturhus ligt midden in de wijk en is voor iedereen goed toegankelijk.

Deze eerste bijeenkomst in Overijssel werd georganiseerd door zorgorganisaties Aveleijn en De Twenste Zorgcentra, MEE Twente en netwerkorganisatie Ieder(in).

Mijn kleine zus

, Mijn kleine zus, ze is wat bang .wat is er aan de hand?
Haar stemming wisselt, ik zie angst en ik sta aan de kant.
Dwangmatig raakt ze iedereen aan, want dat geeft haar houvast,
Maar ze vindt daar geen begrip, ze zien het als een last.
Ik wil dat ze gelukkig is, mijn zus met Downsyndroom.
Maar ze huilt en houdt haar angst, mijn hart verscheurt gewoon.

Het begin van een gedicht dat één van de medewerkers van Aveleijn maakte, na een uitgebreid gesprek met een zus van iemand met een verstandelijke beperking die dementeert. Dit gedicht gaf direct een heel duidelijk beeld van de probleemstelling van de avond. Wat doet het met je als je merkt dat iemand zich anders gaat gedragen, zo in de war is, alles vergeet? Hoe ga je er als verwant mee om? En hoe als hulpverlener? Wat kun je hierin voor elkaar betekenen?

Omgaan met dementie

Vervolgens keken de deelnemers naar de film over Marga, een vrouw met Downsyndroom die te maken krijgt met het proces van dementie. Zij is over een tijdbestek van drie jaar gefilmd om te bekijken hoe zij verandert in haar gedrag en motoriek. In de film komen hulpverleners aan het woord over de begeleidingsmethode, Urlings. Een methode die aansluit bij de (wisselende) behoeften, belevingen en wensen van de individuele ouder wordende mensen met verstandelijke beperkingen. (, De mensen van Reinaerde - Urlings, 2011.)

Zowel het gedicht als de film riep veel op bij de aanwezigen. Tijdens de pauze vond - onder het genot van koffie/thee en cake -, al veel uitwisseling plaats. Ook kozen deelnemers ervoor om de tafels te bekijken met informatie over ouder worden, dementie en onderwerpen die daarbij belangrijk zijn.

Goed gesprek

Onder begeleiding van gespreksleider Willy ten Pas, kwam na de pauze een goed gesprek op gang over eigen ervaringen met dementie bij verwanten of cliënten. Verwanten gaven daarbij aan dat het vaak moeilijk is om te accepteren dat je kind, broer of zus verandert. Dat wil je eigenlijk niet., Je krijgt een heel andere broer of zus. En dat is moeilijk., Ik zeg vaak tegen mijn zus dat zij dingen niet goed doet. Ik realiseer me nu dat zij niet anders kan. Door haar positiever te benaderen, help ik haar veel meer.

Hulpverleners geven aan dat zij al veel hebben geleerd over het begeleiden van mensen die dementeren., Kijk naar het individu, iedere dag opnieuw. Kijk naar wat zij nog kunnen en haal dat er uit. Je bent dan veel meer op sociaal-emotioneel niveau bezig. Met de mensen mee bewegen, in plaats van je aan dingen vasthouden die er niet meer zijn.

Hulpverleners geven aan ook nog steeds te zoeken naar een goede omgang met mensen met een verstandelijke beperking die dementeren en hun familie., Het is heel anders of je iemand begeleidt die dementeert of dat het je kind, broer of zus is die dementeert. Je moet ook om kunnen gaan met de emoties en ervaringen van verwanten, hoewel dat soms ook moeilijk kan zijn. Goede communicatie is heel belangrijk. We kunnen veel van elkaar leren.

Behoeftte aan meer

Genoeg om over te praten dus. De avond vloog voorbij. Uiteindelijk kunnen we concluderen dat er zeker behoefte is aan een vorm als de Dementietafel om ervaringen en kennis uit te wisselen. Meer kleinschalig en samen met meer familie en mantelzorgers. Onderwerpen om over verder te praten werden ook genoemd: van algemene informatie over dementie en begeleidingsvormen (ook in de laatste levensfase) tot aan meer specifieke onderwerpen als, huisvesting, levensboeken, en, bewegen en muziek.

De betrokken organisaties geven aan zeker een vervolg te geven aan deze Dementietafel. Er zijn al eerste aanzetten gedaan om in 2015 drie bijeenkomsten te plannen.

[Terug naar home](#)

There are no comments yet.